

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

MIŁOŃ RZYŃSKIE.
Dziś Nikodema Męczennika.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12.
miesięczne złp. 5.

MIŁOŃ SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Budimił.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 10 R red w miarze Paryżkiej	Stopnie ciepla podług Réaumur	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	27° 6' 263	+ 10° 9	5° 95	Pl. Zachodni słaby	Pogoda z Chmurami	
12	6 732	+ 15 6	6 27	„ „ mocny	„ „	
14	6 928	+ 13 2	6 79	Pl. Zachodni mocny	„ „	Deszcz
9	7 012	+ 12 3	5 94	„ „ średni	„ „	

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Cześć Urzędowa

Dnia 16 w wsi Russocice, Brodla, gminie okręgowej Poręba, sprzedane będą publicznie różne sprzęty domowe, i dochody z domu obok karczny Brodelskiej będącego, na lat trzy poczynając od 29 b. m. i r. wydzierżawione zostaną, za złożeniem wadium: 30. Dnia zaś 17 w wsi Russocice gminie Rybna licytowane będą, krowy, jałownik, suknie i t. p. sprzęty domowe, a to o 11 z rana, a o 2 z południa b. m. i r.; mających przeto chęć kupna, podpisany na oznaczone miejsca zaprasza.

Chrzanów 4 września 1835 r.

Tomasz Juworski Kom: Sąd.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

WIEDEN 26 Sierpnia. Xiążę Wasa, który tu przed kilku dniami przybył z Karlsbada, wyjechał do Kalisza.

PARYŻ 1 Września. Znowu uwięziono kilka osób, z powodu świeżo odkrytego zamachu na życie Króla, policya niezmiernie

jest czynną, wojsku polecono zostać w koszarach, aż do nowego rozkazu.

La Roncière dowiedziawszy się że wyrok jego w sądzie Appellacyjnym zatwierdzony został, chciał sobie życie odebrać.

Nina Lassave, nałożnica i współniczka zamachu Fieschiego przeprowadzoną została do domu waryatów.

Dzisiejszy *Monitor* ogłasza ulaskawienia z powodu uroczystości wstąpienia na tron Ludwika Filipa zapadłe, żaden z więźniów politycznych nie znajdują się na liście ulaskawionych osób.

Generał Pelet już zupełnie wyzdrowiał.

Siła zbrojona francuzka wynosiła w r. 1833 398281 ludzi, 6872 było pod sądem, z tych 2200 uwolniono, a z 4672 osądzono 93 na śmierć, (kara zaś śmierci istotnie na 23 wykonaną została) 309 do robót ciężkich, 140 na areszt, 400 do kuli, 762 do robot publicznych, 2961 na więzienie a 7 na karę pieniężną.

Według rapportu ministra spraw wewnętrznych znajdują się we Francyi 3000 sikawek ogniowych, i 55,000 pompierów. Gromady składają na utrzymanie tychże milijon fr: ro-

czne wydatki za naprawy sikawek wynoszą 30,000 fr.

Kościół w Fontaine nad Saoną zawalił się w tych dniach, właśnie w tenczas gdy reparaacya rozpoczętą być miała. Dwóch murarzy przytem postradało życie, i wiele osób uległo pokaleczeniu.

Marszałek Clauzel w odezwie swojej z dnia 19 sierpnia w Algierze do Kolonistów i krajowców wydanęj, obiecuje pokój ustalić, powstańców ukarać, przedsiębiorstwa handlowe i gospodarcze wspierać, ciężar kwaterunku wojskowego znieść i cła zmniejszyć. Pomyślność osady zależy teraz od wprowadzania się zagranicznych osób. Krajowców napomina ażeby w nagrodę za doznane dobrodziejstwa, zaprzestali związków z nieprzyjaciołmi Francji.

Z Toulonu donoszą pod 27. W dniu 20 lipca przywieziono do Tunis firman Sultana, nakazujący zapłacenie kilku milionów piastrow jako podatek z pozostałego majątku po zmarłym Beju. Miasto było w niezmiernem oburzeniu, okręta tureckie stały 3 do 4 dni w porcie.

Rząd francuzki przeciwny jest interwencji w Hiszpanii z powodu 1) opozycyi angielskiej, gdyż sami Whigowie oświadczyli że wdania się Francji w parlamencie bronićby nie mogli, i 2) z powodu wielkich kosztów. Z resztą mówi *le Temps* na Francya aż nadto własnych ran do leczenia, ażeby się w obcą a tak niebezpieczną sprawę w mieszać mogła. Niech Hiszpanija rozsądne ustanowi prawa, a uzbroi wszystkie stronnictwa przeciwko Karlistom.

W Madrycie ustanowioną została komisya wojenna z 6 pułkowników, pod przewodnictwem generała Don Antonio Rosello złożona.

Barcelona i jej zamki osadzone są milicyą. Organizacya 20 batalijonów piechoty i kilku szwadronów jazdy, idzie z wielkim pospiechem. W Reuss i okolicznych wsiach znajduje się już około 3000 ochotników zupełnie uzbrojonych i umundurowanych. Kil-

ku agentów Don-Karlosa ujęto w Barcelonie i wydano władzom do dalszego z niemi postąpienia.

W Marsylii umarło w ogóle 2104 osób na cholereę. Były adjutant Murata, generał Zenardi, uległ także zarazie.

BRUXELLA 30 Sierpnia. *Union* powiada: »Ogłoszono w całej Flandryi holenderskiej, że pod surową karą zabroniono każdemu Holendrowi wszelkich z Belgijczykami stosunków. Graniczne straże holenderskie zostały podwojone, a strzeleckie oddziały rozstawiono w szachownicę wzdłuż granicy.

Donoszą z Hasselt, że żandarmi belgijscy w okolicy Bilzen, dwóch oficerów holenderskich tamże polujących pojмали i do Tongern zaprowadzili.

BARCELONA 21 Sierpnia. Z Saragossy wyruszyły wszystkie wojska do Katalonii dla zwalczenia Karlistów. Junta otrzymała posłannictwa z Calataym, Almunia, Taragony i innych miast, które zaniary ich wspierać obowiązują się. Jeżeli się rząd w Madrycie nie polepszy, to nie długo będzie Junta Saragoska rządem całej Arragonii. Junta ta wysłała dwóch członków swoich do Mazou i Mallen, dla zapobiegania złym skutkom z powodu ogłoszenia tamże konstytucyi z 1812 wypaść mogącym. Zdaje się że to tylko zasadzka na Karlistów ażeby ich czymprędzej do Arragonii i Katalonii zwabić. Władze w Levida skazały wielką liczbę Karlistów i księży na wygnanie. W Sierra de Lumbieres pobili Karlistów Gurrea i Montes. W Jgualada wybuchła rewolucya, piszą że najmniejszy nieporządek nie miał przy tej okoliczności miejsca, na czele jej stał dowódzca miasta pułkownik Tenorio. W Vinanoz uwięziły władze królowej najznakomitszych obywateli i skazały ich na wygnanie do Alicante. Obywatele odwołali się od tego wyroku do tymczasowego jenerałnego kapitana.

Z Jaca donoszą że korpusowi Karlistów wkraczającemu do Arragonii zabrano 35 wozów amunicyjnych, i 7 ze zlotemi i srebrnemi sprzętami, pochodzącymi z kościołów w

Huesca i zinnnych. Jeneral Harispe zawarł układ z konsulem hiszpańskim w Bayonne mocą którego Krystyniści ranni przy szachu przedmostowym na Bidassoi, do lazaretu St. Jean odesłanemi zostaną.

LONDYN 29 Sierpnia. Donoszą z Vandiemenslad, że okręt mający na swoim pokładzie 132 osób powiększej części na deportacyą skazanych przestępców, niedaleko brzegów tegoż kraju zatonął zupełnie, tak, iż nikt się ocalić nie mógł.

Dnia 1 Września. Na posiedzeniu izby niższej w dniu 28 sierpnia podawano na-przód prośby, ażeby izba stanowczą walkę z lordami rozpoczęła. Poczem ukazali się przed szrankami posłowie izby wyższej, którzy bil wyborowy wraz z przyjętymi przez lordów odmianami wniesli. Na słowo odmiany, powstał powszechny śmiech na ławkach większości. Następnie żądał minister skarbu ażeby do roztrząsania bilu dopiero po ogłoszeniu poczynionych w izbie wyższej odmian przystąpić, przez co by izba do poczynienia stanowczych kroków przygotowaną być mogła. Z oklaskami przyjęty został wniosek, jednak p. Hume i O'Connel powstawali zaraz z oburzeniem na te odmiany i protestowali przeciwko nim.

ATENY 1 Sierpnia. Liczba chorych z powodu wielkiego upału i szkodliwych wyziewów znacznie się powiększyła, w lazarecie znajduje się przeszło 500 chorych, żołnierze niemieccy tuzinami wynierają. Do niepomysłnych wiadomości, należy także szerzenie się rewolucyjnych odezw w Tripolizza i wymówienie posłuszeństwa przez jedną grecką kompanię w Vonitza. W zarządzie armiją okazuje się jeneral Schmalz daleko sprawiedliwszym niż jego poprzednik, co robi na Grekach pomyślnie wrażenie. Utworzenie korpusu Elitów z officerów którzy się bili za niepodległość nastąpi w przyszłym tygodniu. Książę spartański Piotr Mauromichalis będzie dowódcą tego korpusu, który do przybocznej służby króla jest przeznaczony. Hr. Arman-sparg otrzymał przed kilkoma dniami kon-

tuzyę w nogę od ukąszenia przez konia, wszelako ma się już lepiej. W krótcie spodziewany tu jest pierwszy okręt parowy angielski, i zdaje się że do 1 Września żegluga parowa między Grecyą a całą niemal Europą regularnie odbywać się będzie.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Kilka słów o Felicyanie Bernatowiczu. Tygodnik Petersburski zawiera następujący arsykuł z podpisem T. B.: »Powieści z podań i obyczajów krajowych przez autora Pojaty 1834 r. Miło nam widzieć nowe dziełko tak znakomitego naszego romansisty, który za długo milczał dla oczekiwani narodu. Cieszymy się miłą nadzieją, iż to dziełko jest tylko zorzą, poprzedzającą zejście innych gwiazd na niebie sławy Pana Bernatowicza. Zanadto już długo trzyma on w ukryciu piękne swe romanse. Niechby im raczej zrobił uszczerbek, jaki okoliczności wymagają, a nie pozbawił nas czytania ich co prędzej. Nasza literatura, nasze dzieje, obyczaje i nawyki naszych przodków, tak mocno wołają o większą ilość romansów historycznych, w którychby się mogły odbić, jako w przeczystem źwierciadle!! — Niech choć ze strony romansów mamy swego Walter Scotta, tak ze względu ich jakości, jako też ilości. W 1szej powieści, która nosi tytuł Powódź, pięknie jest opisany rozlew wód na ziemi Pińskiej, który tam co rok z wiosną przypada. Autor go porównywa do strasznych scen, które natura gdzieindziej przedstawia swemi wulkanami, awalanszami i wnioskuje, że i nam sprawiedliwa w swych rozporządzeniach Opatrzność wydzieliła część tych zachwycających obrazów. Gdybyśmy nawet i tej części byli pozbawieni, nie mielibyśmy czego innym narodom zazdrościć tych zachwycających obrazów, które niszczą dobytek ich mieszkalców, niosą przestrah i nieszczęścia w ich grona familijne i pozbawiają nieraz smutną śmiercią członków niektórych familii. Dla mnie nie masz wspólniejszego, nie masz piękniejszego widoku

nad równinę, od wschodu do zachodu oceanem kłosów zalaną. Te zaś straszne widoki dobre są dla poety; ale szczęśliwy kraj, który ich w swem łonie nie posiada. Zajmująca jest swem prowadzeniem cała ta powieść. Druga pod tytułem: *Reginka z Sieciechowa*, nosi na sobie wielką cechę nowości, tak oryginalnym summaryuszem każdego rozdziału, jak całym swym stylem, i autor na całą nią rozlał pewien gatunek świeżego poetyzmu, który umiał wszędzie utrzymać. Autor wprowadza z samego początku, bez żadnych przygotowań zakrystyana, który całą tę historję do końca prowadzi. Bohaterkę romansu tak opisuje, w wyrazach do serca idących: »Ani ją w drodze zatrzymała płochą z sąsiadką rozmowa, ni oko się zwiodło postronnem spojrzeniem, bo prosta bywała jej droga: od miłości matki do miłości Boga. W niedzielę zaś i święta zasiadała po wotywie z rówieśnicami ławki niewieście, na śpiewanie godzinek. Poznać ją tam było po kruczych włosach i szykownych ramionach; bo była nad inne piękniej wystrzeloną, a głos jej wdzięczny, jako wczesnej wilgi na wiosnę, przewyższał wszystkie słodkością.» I tak dalej, prostym i oryginalnym stylem, pięknie rzecz prowadzi. W jednym miejscu zakrystyan odzywa się do kochanka swej bohaterki w te słowa: »A wiesz Makary dla czego tak łagodne i miłe były niewiasty starego zakonu? Oto dla tego że im narzeczeni do nóg nie padali.» I kończy swą powieść temi wyrazami: »Bóg zwykle stałości człowieka dla tego doświadcza, żeby mu to miłszem uczynił, w czem ma upodobanie cnotliwe, a więc niech mu będzie chwała od swego stworzenia.» Niech też będzie chwała autorowi Pojaty za jego piękny talent. Dzięki mu za te dwie powieści; lecz powtarzamy, niech nam wolno będzie używać je za ranne pogawędzenie autora, obudzonego z długiego letargu literackiego, i niech nam wolno będzie mieć nadzieję, iż się rozgada więcej na długie wieczory zimowe.» G.P.

W drukarni Józ. Schnaydera wyszło z druku dziełko pod napisem: *Catalogus sociorum et officiorum provinciae Galiciae austriacae Societatis Jesu, anno 1835 ineunte*. 8. str. 45. Według tego spisu mają księża Jezuici prowincyi galicyjskiej w b. r. kolegiów cztery: w Tarnopolu, osób 51; w Starejwsi, osób 42; w Nowym Sączu osób 32; w Gracu w Styryi, osób 46. Missyi dziewięć: w Gurahumora i Jakobeny osób 9; w Nadwornej i Kossowie osób 7; w Liszkowcach i Sidorowie osób 5; w Pieniakach osób 3; w Łancucie osób 5; w Polanie osób 2; w Przemyśle osoba 1; w Tuchowie osób 5; w Staniątkach osób 2; Razem osób 210. Towarzyszów prowincyi niegdyś białoruskiej, mieszkających w różnych prowincjach jest: w Rzymie 3; w prowincyi rzymskiej 34; w prowincyi turyńskiej 24; w prowincyi francuzkiej 8; w prowincyi neapolitańskiej 3; w prowincyi wyższych Niemiec 7; w prowincyi belgijskiej i angielskiej 3; w Krakowie 1; na Archipelagu 3; w Ameryce 4; Razem 90 osób. Umarło od 15 lutego do 28 grudnia r. 1834 osób 7; z tych w Galicyi 3, w Styryi 2, we Włoszech 1 i we Francyi 1.

W dziele angielskiem: *Lives of the most eminent sovereigns of modern Europe; London, 1833* (Życie najznakomitszych monarchów nowej Europy), obok żywota Gustawa Adolfa, Piotra W. i Fryderyka Wielkiego, znajduje się także życiopis naszego Jana III. którego autor do najcelniejszych w dziejach świata ludzi liczy, lubo nie zaprzecza, że wielki ten wojownik nie jest wolny od zarzutu licznych uchybień, które jako monarcha popełnił.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od 13 do 14 Września

Sierawski Napoleon, Rzączyńska Helena, Tapin Hipolit, Müller Antoni wszyscy z Polski; Dąbrowski Marcelli z Galicyi.

WYJECHALI Z KRAKOWA.

Godlewski Marcelli do Pruss.
